

Nacionalisme i el dret a l'autodeterminació

Davant de la dificultat de definir el fet nacional, primer de tot cal delimitar conceptes. Entendriam per nació, aquell espai físic, on vivim i naixem, aquella cultura, aquells costums, aquelles tradicions, aquells símbols que ens identifiquen. La llengua i una història de poble perfectament definida i diferenciada. Per tant, nació, seria la cosa. Nacionalitat, seria les característiques que identifiquen la cosa, i nacionalisme, seria aquella actitud que celebra i magnifica el fet nacional. Això va acompanyat al desitg d'autogovernar-se, i poder prendre les decisions que pertocan al país, i que no siguin altres que les prenguin.

El nacionalisme és legítim, com indica la Doctrina Social de l'Església sempre que no caigui en unes certes patologies. No és legítim, que l'amor a allò que és propi, inclogui el rebuig o l'odi per allò que és alié. No és legítim que un poble vulgui dominar a un altre. No és legítim, explotar recursos d'altres pobles en benefici propi. No és legítim creure que el gran té més legitimitat que el petit. El colonialisme i el imperialisme, són dos exemples clars, de nacionalismes transformats en barbarie.

El nacionalisme sa i legítim, és aquell que valora allò que és propi, però respecta allò que és alié. La Declaració Universal dels Drets Humans, diu en el Art. nº 1 que tots som iguals en dignitat i en drets. No hi ha ciutadans de primera i ciutadans de segona. En ho essencial, tots som iguals, i en ho circumstancial, tots som diferents. Els articles, 3, 4 i 15, de la Declaració Universal dels Drets Humans, diuen que tots tenim el dret a la vida, com a persones i com a pobles. Tothom té el dret d'ésser reconegut valorat i respectat, tant a nivell personal com a nivell col·lectiu. Tothom té dret a la seva nacionalitat i ningú pot ésser privat d'ella. I al article 21, en el apartat tercer, diu que la voluntat de tot poble és fonamental en dret a decidir el seu propi destí col·lectiu.

En el premi Catalunya, otorgat a Mn. Pere Casaldàliga, en el seu discurs va dir: "He lluitat per la causa de les persones i dels pobles. Per les nacions prohibides i explotades pel colonialisme i l'imperialisme. Cal superar que uns pobles manin a uns altres. Només essent cadascú el que som, podem ésser la gran família humana, filla del Deu de la Vida."

Antoni Pedragosa